

هشدار رشد ابتلا به سرطان پستان

معاون پژوهشکده سرطان معتمد جهاد دانشگاهی، با بیان اینکه «میزان بروز سرطان پستان در کشور ما متوسط اما رو به افزایش است»، گفته که میانگین بروز این بیماری در زنان ایرانی، حدود ۱۰ سال زودتر از میانگین جهانی است و اغلب مبتلایان در بازه سنی ۴۰ تا ۵۰ سال قرار دارند. به گزارش ایسنا، آسیه الفتبخش پزشک و متخصص جراحی عمومی با اشاره به اینکه ایران هنوز با «سونامی سرطان پستان» مواجه نیست اما روند ابتلا صعودی است، تاکید دارد که مهم‌ترین چالش در این زمینه، نبود نظام غربالگری سراسری و آگاهی ناکافی زنان از علائم اولیه بیماری است و به گفته او آگاهی‌بخشی، مقدم بر غربالگری است و اگر زنان خودمراقبتی را بیاموزند، می‌توان بسیاری از موارد را در مراحل ابتدایی تشخیص داد. او سبک زندگی ناسالم، چاقی، کم‌ تحرکی و تغذیه نامناسب را از عوامل قابل تغییر ابتلا به سرطان پستان دانست.

پاکبان حادثه‌دیده در کما

معاون اداره ارزیابی عملکرد سازمان پسماند شهرداری تهران، اقدامات انجام‌شده برای حمایت از پاکبان‌های حادثه‌دیده را اعلام کرد. به گزارش ایلنا، در نخستین ساعات بامداد روز جمعه ۹ آبان‌ماه، برخورد یک دستگاه پرشیا با خودروی حامل پاکبان‌های شهرداری، حادثه آفرید. این خودرو که در مسیر انتقال ۱۳ نفر از پاکبان‌ها به محل کارشان بود، واژگون شد. سلفر از پاکبان‌ها در دم، جان باختند و یک‌نفر هم در صحنه حادثه، مداوا شد. باقی حادثه‌دیدگان به بیمارستان منتقل شدند که یک‌نفر از آنها روز گذشته به‌دلیل شدت جراحات وارده جان خود را از دست داد. مهدی قاسمی، معاون اداره ارزیابی عملکرد سازمان پسماند شهرداری تهران، با بیان اینکه همه مصدومان حادثه به‌جز یک‌نفر از بیمارستان ترخیص شده‌اند، گفت: «فردی که همچنان در بیمارستان بستری است، در وضعیت کما قرار دارد، با این حال شرایط جسمی او نسبت به روز گذشته بهتر شده و سطح هوشیاری‌اش هم افزایش یافته است.»

راهکار برای محرمیت فرزندخوانده

معاون امور سلامت اجتماعی سازمان بهزیستی کشور با اشاره به مسئولیت قانونی و تخصصی این سازمان در حوزه کودکان بی‌سرپرست و بدسرپرست گفته است که میانگین تعداد متقاضیان فرزندخواندگی در کشور برای هر کودک واجد شرایط سرپرستی، ۲۲ زوج است؛ این درحالی است که در تهران این میانگین بالاتر و به حدود ۲۵ تا ۲۷ زوج می‌رسد. به گزارش ایسنا، حسن موسوی چلک گفت: «یکی از مهم‌ترین موضوعات در فرزندخواندگی، بحث محرمیت است که همواره دغدغه خانواده‌های متقاضی بوده است. در قانون حمایت از کودکان و نوجوانان مصوب سال ۱۳۹۲، برای نخستین‌بار بر موضوع مشاوران مذهبی پیش‌بینی شده تا خانواده‌ها بتوانند با راهنمایی فقهی و شرعی، تصمیم‌های درست‌تری بگیرند. البته پیش از تصویب این قانون، در زمینه محرمیت ابهام‌هایی وجود داشت و خانواده‌ها پاسخ مشخصی دریافت نمی‌کردند، زیرا سازمان بهزیستی مرجع صدور فتوا یا تفسیر شرعی نیست. اما اکنون با حضور مشاوران مذهبی، خانواده‌ها براساس فتوای مرجع تقلید خود، راهنمایی می‌شوند و فرآیندها به‌شکل منظم‌تر و مطمئن‌تری انجام می‌شود.»

گفتارهایی از محمد درویش

سید محمد بهشتی، فرشاد مومنی

و حمید طراوتی درباره محیط زیست و پایداری آن

۷۵ سال خشونت علیه طبیعت ایران

در روزگار شاردن، داخل هیچ شهر اروپایی‌ای درختی وجود نداشت. از قرون وسطی که تمدن اروپایی از سواحل مدیترانه به سمت شمال اروپا پیش‌روی می‌کند، گام اول آن جنگل‌تراشی است که به‌نوعی امر مقدس برایشان تلقی می‌شود.»

از نگاه او، الگوی سوم مواجهه تمدن‌های مختلف با طبیعت «پرستار» است؛ الگویی که در حوزه فرهنگ ایرانی و نوع تصرف آن جوهری است: «ما طبیعت بی‌جان را درک نمی‌کردیم. باغ ایرانی طبیعت از قوه به فعل درآمده است. اگر به نحوه ساخت باغ شاهزاده کرمان توجه کنید، این مفهوم را می‌بینید و متوجه می‌شوید که این باغ فقط در این نقطه امکان وجود داشت. انکار که این باغ زیر حجابی از خاک بود و این پرده‌ها کنار زده شد و باغ آشکار شده است و به آن تصرف جوهری می‌گویند؛ یعنی گوهر پنهان هر چیزی را پیدا می‌کنیم. ما در نقشه‌های گیاهی خود اسلیمی و ختایی داریم؛ نقشه‌هایی که محصول تصرف جوهری در گیاه و حقیقت آن است، نه وجه مادی آن. ریشه نداشتن اسلیمی محصول کشته‌نشدن گیاه نیست، بلکه محصول حقیقت و گوهر گیاه یا به‌عبارتی ملکوت آن است.» از نگاه محمد بهشتی، نحوه برخورد با درختان کهنسال هم نوع این مواجهه را نشان می‌دهد؛ در سرزمین‌هایی که در گروه اول قرار دارند و باغ محصول تصرف جبری آنها بود، این درختان دور از دسترس بشر وجود دارند، مثل آسیای جنوب‌شرقی، با این تفاوت که در این منطقه حتماً نوعی تقدس کیهانی دارد.

بهشتی از روند آغاز آسیب به محیط‌زیست در ایران گفت که از حدود ۷۰ سال پیش آغاز شده و راه جلوگیری از ادامه آسیب به محیط‌زیست، بازگشت به الگوی «پرستار» است: «ما امروز شاهد هستیم محیط‌زیست به‌شدت تهدید شده و آسیب دیده، سوال این است که همیشه به‌همین‌شکل بوده است؟ رفتار تهاجمی ما با محیط‌زیست از سال ۱۳۳۵ شروع شد؛ چون به مفهوم عمومی شکارگزده شده‌ایم. اروپایی‌ها و غربی‌ها وقتی این میزان خسارت به جهان وارد کردند، مدتی است که در بحث‌های توسعه پایدار از مراعات محیط‌زیست و حفاظت از آن می‌گویند که باز هم در جهت توسعه خودشان است، اما اصولاً اقتصادی که در دست آنهاست، زیر بار این ادعا می‌رود؟ حداکثر کاری که انجام می‌دهد این است که زباله‌هایش را به خانه همسایه می‌ریزد و پرچم توسعه پایدار را در دست گرفته و مدعی آن است. ما در ایران باید به طبع خودمان در مواجهه با محیط‌زیست رجوع کنیم؛ یعنی شکارگزردگی را به‌مثابه یک بیماری نگاه کنیم. دچار اخلاق در اهلیت شده‌ایم که این میزان آسیب به طبیعت وارد می‌کنیم و باید این

همه ایرانیان بتوانند آزادانه به کشورشان خدمت کنند: «پایداری ایرانی از احترام به تکثر می‌آید. اگر ایرانی احساس کند صدایش شنیده می‌شود، از هر کجای جهان باز می‌گردد.»

▼ شروع رفتار تهاجمی با محیط‌زیست از ۱۳۳۵

در ادامه این نشست محمد بهشتی، رئیس پیشین سازمان میراث فرهنگی، از تفاوت میان مواجهه جامعه ایرانی، اروپایی و آسیای جنوب‌شرقی گفت و توضیح داد که چطور این جهان‌بینی، مواجهه تمدن‌های مختلف با طبیعت را تعریف می‌کند. او اعتقاد داشت که مدنیت در ایران به‌سرعت و عمق زیاد در حال گسترش است.

بهشتی توضیح داد که چطور نوع مواجهه تمدن‌های مختلف با طبیعت متفاوت است و این نگاه، روی شرایط محیط‌زیست آنها تأثیرگذار بوده است: «در بعضی موارد مثل مواجهه آنها با پدیده باغ می‌توان این نسبت را تشخیص داد. باغ، طبیعتی مصنوعی است که انسان‌ها ایجاد می‌کنند و آنجا می‌توان نسبت آنها را با طبیعت فهمید. همه باغ‌هایی را که در طول تاریخ بشر ساخته شده‌اند، می‌توان به سه گروه تقسیم کرد: گروه اول باغ‌های شمال مدیترانه است. ویژگی‌های باغ‌های کشورهای اروپایی این است که طبیعت باید تحت تصرف و سلطه انسان قرار گیرد. اگر تصاویر باغ ورسای را نگاه کنید، می‌بینید که طبیعت به مفهوم بکر آن، کنار زده شده و کاملاً سلطه انسان بر آن دیده می‌شود. فقط طبیعتی وارد حریم باغ می‌شود که سلطه انسان را بی‌پذیرد.»

رئیس پیشین سازمان میراث فرهنگی از الگوی دوم گفت که در آسیای جنوب‌شرقی و چین وجود داشت و در آن باغ‌ها ماکتی از طبیعت بود و همه‌چیز در آن به‌شکلی کوچک‌تر از نسخه واقعی ساخته می‌شد؛ روندی که تصرف طبیعت در آن فیزیکی است و در ماهیت آن دخالتی نمی‌کند: «در این الگو آنها می‌خواهند طبیعت را به محضر خود بیاورند. در تمدن آسیای جنوب‌شرقی، طبیعت فقط زمانی که به محضر انسان بیاید به‌رسمیت شناخته می‌شود؛ به‌همین‌دلیل پدیده گلدان ابداع چینی‌هاست چون گلدان، گل با ریشه است اما تحت فرمان ما قرار دارد. در تمدن اروپایی می‌بینید هر جا که تمدن رفت، پیش از همه‌چیز جنگل‌ها تراشیده شد. یکی از سیاحانی که مطالب زیادی درباره ایران نوشته، شاردن است. وقتی اصفهان را می‌بیند شگفت‌زده می‌شود و می‌گوید، اصفهان مانند یک جنگل است و در هر خانه و معبری درخت است. چرا اینقدر شگفت‌زده است؟ چون

همه ایرانیان بتوانند آزادانه به کشورشان خدمت کنند: «پایداری ایرانی از احترام به تکثر می‌آید. اگر ایرانی احساس کند صدایش شنیده می‌شود، از هر کجای جهان باز می‌گردد.»

فرشاد مومنی:

در سال ۱۳۹۲ توزیع قدرت، کمی اوضاع بهتری پیدا کرده.

در سال ۲۰۲۰ رتبه ایران از نظر عملکرد محیط‌زیستی ۶۷ است

و در سال ۱۴۰۱ به رتبه ۱۳۳ تنزل پیدا کرده است. عین این

پدیده درباره فساد هم رخ داده است.

هر زمانی که در ایران باب مشارکت موثر مردم با عزت‌نفس در

سر نوشت‌شان مسدود می‌شود، هم فساد

گسترش پیدا می‌کند، هم محیط‌زیست

با سرعت و شتاب غیرمتعارفی تخریب می‌شود

گروه جامعه: کتاب «پایداری ایرانی؛ محیط‌زیست به‌مثابه زندگی» که به‌تازگی منتشر شده، با استقبال زیادی روبه‌رو شده و نویسندگان آن، آن را نشانی از امید به دستیابی به پایداری ایرانی می‌دانند؛ همین هم دستمایه برگزاری نشست با موضوع «محیط‌زیست و پایداری ایران» در کافه کتاب مشهد شد. محمد بهشتی، رئیس پیشین سازمان میراث فرهنگی، فرشاد مومنی، استاد اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی، محمد درویش، فعال محیط‌زیست و حمید طراوتی، پزشک و فعال محیط‌زیست سخنرانان این نشست بودند.

از نگاه بهشتی، ما باید از «شکارگر» به «پرستار» بازگردیم. از دید مومنی، بدون عدالت و توزیع قدرت، هیچ پایداری‌ای ممکن نیست. از نظر طراوتی، بدون گفت‌وگو و مشارکت علمی، فهم جمعی شکل نمی‌گیرد و درویش، با ایمان و امید، همه را به دیدن نشانه‌های زندگی دعوت کرد.

▼ شکارگزردگی به‌مثابه یک بیماری

محمد درویش، فعال محیط‌زیست، در نشست «محیط‌زیست و پایداری ایران» که در کافه کتاب مشهد برگزار شد، از اهمیت دانش بین‌رشته‌ای در حفظ ایران گفت و اعتقاد داشت که استقبال از کتاب «پایداری ایرانی؛ محیط‌زیست به‌مثابه زندگی»، نشانی از امید به دستیابی به پایداری ایرانی است. او ابتدای این نشست تاکید کرد ایران برای پایداری خود نیاز به گفت‌وگو و به‌رسمیت شناختن همه تخصص‌ها دارد و اگر به آن دست پیدا کنیم، دوباره می‌توانیم به معنی واقعی کلمه پایداری ایرانی برسیم: «استقبال از این کتاب در ماه اول انتشار آن، بسیار برای من نویدبخش است؛ آن هم در زمانه‌ای که میانگین مطالعه کتاب در حال کاهش است و ناشران با ورشکستگی و مشکلات زیادی روبه‌رو هستند، اما الان هزار نسخه از چاپ اول تمام شده و بیش از نیمی از چاپ دوم پیش‌خرید شده و این روند امیدبخش است و نشان می‌دهد دوباره می‌توانیم ایران را تاب‌آور کنیم، «ژئوبای» را به آن برگردانیم و به پایداری درخشانی که سزاوار آن است، برسیم.»

درویش از تجربه‌های واقعی امیدبخش گفت: «از احداث نیروگاه‌های خورشیدی در خراسان، از توقف ورود پساب به خلیج فارس و از بازگشت نگاه خردمندانه به توسعه. تولید یک کیلووات برق از خورشید، حالا یک‌سوم نیروگاه حرارتی هزینه دارد. ما در مسیر درستی هستیم، اگر آن را ببینیم و مطالبه کنیم.»

او خواستار حکومتی شد که به فهم مردم احترام بگذارد، اینترنت آزاد دهد و عفو عمومی اعلام کند تا